

ข้อบังคับวิทยาลัยเทคโนโลยีสยาม ว่าด้วยการกำหนดคุณสมบัติของผู้ขอกำหนดตำแหน่งทางวิชาการ มาตรฐานภาระงานทางวิชาการ และเงินประจำตำแหน่งทางวิชาการของผู้ดำรงตำแหน่งทางวิชาการ

พ.ศ. ๒๕๕๖

โดยที่เป็นการสมควรให้มีข้อบังคับวิทยาลัยเทคโนโลยีสยาม ว่าด้วยการกำหนดคุณสมบัติของผู้ขอกำหนดตำแหน่งทางวิชาการ มาตรฐานภาระงานทางวิชาการ และเงินประจำตำแหน่งทางวิชาการของผู้ดำรงตำแหน่งทางวิชาการ พ.ศ. ๒๕๕๖

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๔ (๒) แห่งพระราชบัญญัติสถาบันอุดมศึกษาเอกชน พ.ศ. ๒๕๔๑ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๐ ประกอบกับมติของสภาวิทยาลัยเทคโนโลยีสยาม ในการประชุมครั้งที่ ๕/๒๕๕๖ เมื่อวันที่ ๑๙ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๖ และการประชุมครั้งที่ ๕/๒๕๕๖ เมื่อวันที่ ๒๖ กันยายน ๒๕๕๖ จึงออกข้อบังคับไว้ดังต่อไปนี้

หมวดที่ ๑

หมวดหัวใจ

ข้อ ๑ ข้อบังคับนี้เรียกว่า “ข้อบังคับวิทยาลัยเทคโนโลยีสยาม ว่าด้วยการกำหนดมาตรฐานภาระงานทางวิชาการ และเงินประจำตำแหน่งทางวิชาการของผู้ดำรงตำแหน่งทางวิชาการ พ.ศ. ๒๕๕๖”

ข้อ ๒ ข้อบังคับนี้ให้มีผลใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ในข้อบังคับนี้

“สภาวิทยาลัย” หมายความว่า สภาวิทยาลัยเทคโนโลยีสยาม

“วิทยาลัย” หมายความว่า วิทยาลัยเทคโนโลยีสยาม

“อธิการบดี” หมายความว่า อธิการบดีวิทยาลัยเทคโนโลยีสยาม

“ตำแหน่งทางวิชาการ” หมายความว่า ตำแหน่งทางวิชาการของบุคลากรสายวิชาการ หรือตำแหน่งทางวิชาการอื่นใดที่วิทยาลัยกำหนดให้มีฐานะเทียบเท่า ได้แก่ อาจารย์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ รองศาสตราจารย์ และศาสตราจารย์

“มาตรฐานภาระงานทางวิชาการ” หมายความว่า ขอบเขตของงานที่วิทยาลัยเทคโนโลยีสยามกำหนดเป็นภาระงานทางวิชาการของผู้ดำรงตำแหน่งทางวิชาการ เพื่อเป็นมาตรฐานการปฏิบัติงาน

ข้อ ๔ ให้อธิการบดีเป็นผู้รักษาการตามข้อบังคับนี้ ในกรณีที่มีปัญหาเกี่ยวกับการปฏิบัติหรือตีความเพื่อปฏิบัติตามข้อบังคับนี้ ให้เป็นอำนาจของอธิการบดีเป็นผู้วินิจฉัยซึ่งขาด และให้ถือเป็นที่สุด

หมวดที่ ๒

คุณสมบัติของผู้ขอกำหนดตำแหน่งทางวิชาการ

ข้อ ๕ ผู้ขอกำหนดตำแหน่งทางวิชาการต้องเป็นผู้มีคุณสมบัติ ดังนี้

(๑) มีจิริยธรรมอันดีงาม ปฏิบัติตนให้ถูกต้องตามกำหนดของครองธรรม ยึดมั่นในกฎ ระเบียบ ข้อบังคับของวิทยาลัย เป็นตัวอย่างที่ดีของผู้เด็กบังคับบัญชา เพื่อนร่วมงาน และผู้อื่น มีเคยกระทำเรื่องเสื่อมเสีย ให้แก่วิทยาลัย

(๒) สามารถสื่อสารระหว่างบุคคลและหน่วยงานให้เกิดความเข้าใจและประสานสัมพันธ์ อันดี อันส่งผลให้เกิดความร่วมมือในการวางแผนและปฏิบัติงานให้บรรลุตามจุดมุ่งหมาย

(๓) ใช้สติปัญญา ความรู้ ความสามารถ และประสบการณ์ในการปฏิบัติงานอย่างเต็มศักยภาพ และพัฒนางานอย่างต่อเนื่องเป็นที่ประจักษ์ และเป็นผลดีต่อความเจริญก้าวหน้าของวิทยาลัย

หมวดที่ ๓

มาตรฐานภาระงานทางวิชาการของผู้ดำรงตำแหน่งทางวิชาการ

ข้อ ๖ ให้ผู้ดำรงตำแหน่งทางวิชาการสร้างผลงานทางวิชาการและเผยแพร่ต่อไปนี้ เพื่อแสดงถึงความสามารถที่จะดำรงสถานะของตำแหน่งทางวิชาการที่ได้รับการแต่งตั้ง และสะท้อนถึงการติดตาม ความก้าวหน้าทางวิชาการ และการพัฒนาองค์ความรู้อย่างเหมาะสมต่อการดำรงตำแหน่งทางวิชาการ อันเป็นประโยชน์ต่อผู้ดำรงตำแหน่งทางวิชาการในการเข้าสู่ตำแหน่งทางวิชาการในระดับที่สูงขึ้นต่อไป โดยกำหนด มาตรฐานภาระงานทางวิชาการของผู้ดำรงตำแหน่งทางวิชาการ ดังนี้

ข้อ ๗ ผู้ดำรงตำแหน่งผู้ช่วยศาสตราจารย์ มีมาตรฐานภาระงานทางวิชาการ ดังนี้

(๑) ต้องปฏิบัติตามมาตรฐานภาระงานขั้นต่ำในฐานอาจารย์ผู้สอน หรือผู้บริหาร ซึ่งประกอบด้วย ภาระงานสอน ภาระงานวิจัย ภาระงานบริการวิชาการ และภาระงานด้านอื่นๆ โดยให้เป็น ประกาศของวิทยาลัย

(๒) มีภาระงานที่ปรากฏเป็นผลงานทางวิชาการ ดังต่อไปนี้

(ก) งานวิจัยที่ได้รับการตีพิมพ์หรือเผยแพร่ในรูปแบบที่ความวิจัยในวิชาการ ทางวิชาการที่สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษาให้การรับรอง ซึ่งอาจเผยแพร่เป็นรูปเล่มสิ่งพิมพ์หรือเป็น สื่ออิเล็กทรอนิกส์ โดยมีผู้ทรงคุณวุฒิภายนอกสถาบันร่วมกลั่นกรองก่อนการตีพิมพ์ หรือนำเสนอต่อที่ประชุม ทางวิชาการโดยมีการนำเสนอรวมและเผยแพร่ในหนังสือประมวลผลการประชุมทางวิชาการ (Proceedings) โดยกำหนดปีละอย่างน้อย ๑ เรื่อง หรือ

(ข) ผลงานวิชาการรับใช้สังคม เป็นผลงานที่เป็นประโยชน์ต่อสังคมหรือห้องถูนที่ เกิดขึ้นโดยใช้ความเชี่ยวชาญในสาขาวิชาอย่างน้อยหนึ่งสาขาวิชา โดยผลงานนั้นเป็นส่วนหนึ่งของการปฏิบัติ หน้าที่ตามภาระงานซึ่งสถาบันหรือคณะวิชาให้ความเห็นชอบ กรณีผลงานวิชาการรับใช้สังคมดำเนินงานเป็น

หมู่คณะ หรือเป็นงานที่มีการบูรณาการหลักสูตรสาขาวิชา ผู้ดำเนินการต้องเป็นผู้ดำเนินการหลัก และได้รับการเผยแพร่โดยมีการบันทึกเป็นเอกสารหรือเป็นลายลักษณ์อักษรที่สามารถใช้อ้างอิงได้ รวมทั้งได้รับการรับรองการใช้ประโยชน์ต่อสังคม โดยปรากฏผลให้เห็นเป็นรูปธรรม โดยประจำต่อสาธารณะ โดยกำหนดປະหนึ่งเรื่อง หรือ

(ค) ผลงานทางวิชาการในลักษณะอื่น อ即ิ สิ่งประดิษฐ์ งานสร้างสรรค์ ผลงานด้านศิลปะ เป็นต้น ที่ได้รับการมีการเผยแพร่ย่างกว้างขวางมากกว่าการใช้ในการเรียนการสอนในหลักสูตร เท่านั้น โดยต้องผ่านการพิจารณาตรวจสอบจากคณะกรรมการตรวจสอบผลงานทางวิชาการตามที่วิทยาลัยกำหนด และมีการเผยแพร่ผลงานสู่สาธารณะในรูปแบบต่างๆ เช่น เป็นรูปเล่ม การบันทึกเป็นภาพยนตร์ แผนเสียง เป็นต้น โดยกำหนดປະหนึ่งเรื่อง หรือ

(ง) ผลงานแต่ง หรือเรียบเรียงตำรา หรือหนังสือที่ได้รับการเผยแพร่ด้วยวิธีการพิมพ์ โดยโรงพิมพ์ (printing press) หรือสำนักพิมพ์ (publishing) หรือเผยแพร่โดยสื่ออิเล็กทรอนิกส์อื่นๆ นั้น ซึ่งต้องผ่านการพิจารณาตรวจสอบจากคณะกรรมการตรวจสอบผลงานแต่ง หรือเรียบเรียงตำรา หรือหนังสือตามที่วิทยาลัยกำหนด และนำมาใช้ในการเรียนการสอน โดยกำหนดປະหนึ่งเรื่อง หรือ

(จ) บทความทางวิชาการที่ได้รับการตีพิมพ์ในวารสารหรือสิ่งพิมพ์ของบุรณากรประชุม วิชาการที่มีผู้ทรงคุณวุฒิภายนอกสถาบันร่วมกลั่นกรองก่อนการตีพิมพ์ โดยกำหนดປະสองเรื่อง

ข้อ ๔ ผู้ดำเนินการต้องศาสตราจารย์ มีมาตรฐานภาระงานทางวิชาการ ดังนี้

(๑) ต้องปฏิบัติตามมาตรฐานภาระงานขั้นต่ำในฐานะอาจารย์ผู้สอน หรือผู้บริหาร ซึ่งประกอบด้วย ภาระงานสอน ภาระงานวิจัย ภาระงานบริการวิชาการ และภาระงานด้านอื่นๆ โดยให้เป็นไปตามที่ประกาศของวิทยาลัย

๒) มีภาระงานที่ปรากฏเป็นผลงานทางวิชาการ ดังต่อไปนี้

(ก) งานวิจัยที่ได้รับการตีพิมพ์หรือเผยแพร่ในระดับชาติในรูปแบบบทความวิจัยในวารสารทางวิชาการที่สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษาให้การรับรอง ซึ่งอาจเผยแพร่เป็นรูปเล่มสิ่งพิมพ์ หรือเป็นสื่ออิเล็กทรอนิกส์ โดยมีผู้ทรงคุณวุฒิภายนอกสถาบันร่วมกลั่นกรองก่อนการตีพิมพ์ หรือนำเสนอต่อที่ประชุมทางวิชาการระดับชาติ โดยมีบรรณาธิการนำไปร่วบรวมและเผยแพร่ในหนังสือประมวลผลการประชุมทางวิชาการ (Proceedings) ของการประชุมวิชาการระดับชาติ โดยกำหนดປະหนึ่งเรื่อง หรือ

(ข) ผลงานวิชาการรับใช้สังคม เป็นผลงานที่เป็นประโยชน์ต่อสังคมหรือท้องถิ่นที่เกิดขึ้นโดยใช้ความเชี่ยวชาญในสาขาวิชาอย่างน้อยหนึ่งสาขาวิชา โดยผลงานนั้นเป็นส่วนหนึ่งของการปฏิบัติหน้าที่ ตามภาระงานซึ่งสถาบันหรือคณะวิชาให้ความเห็นชอบ กรณีผลงานวิชาการรับใช้สังคมดำเนินงานเป็นหมู่คณะ หรือเป็นงานที่มีการบูรณาการหลักสาขาวิชา ผู้ดำเนินการต้องเป็นผู้ดำเนินการหลัก และได้รับการเผยแพร่ในระดับชาติโดยมีการบันทึกเป็นเอกสารหรือเป็นลายลักษณ์อักษรที่สามารถใช้อ้างอิงได้ รวมทั้งได้รับการรับรองการใช้ประโยชน์ต่อสังคม โดยปรากฏผลให้เห็นเป็นรูปธรรมโดยประจำต่อสาธารณะ โดยกำหนดປະหนึ่งเรื่อง หรือ

(ค) ผลงานทางวชาการในลักษณะอื่น อาทิ สิ่งประดิษฐ์ งานสร้างสรรค์ ผลงานด้านศิลปะ เป็นต้น ที่ได้รับการมีการเผยแพร่อย่างกว้างขวางมากกว่าการใช้ในการเรียนการสอนในหลักสูตรเท่านั้น โดยต้องผ่านการพิจารณาตรวจสอบจากคณะกรรมการตรวจสอบผลงานทางวิชาการตามที่วิทยาลัยกำหนด และมีการเผยแพร่ผลงานในระดับชาติในรูปแบบต่างๆ เช่น เป็นรูปเล่ม การบันทึกเป็นภาพยนตร์ แอบเสียง เป็นต้น โดยกำหนดปีละหนึ่งเรื่อง หรือ

(ง) ผลงานแต่ง หรือเรียนเรียงตำรา หรือหนังสือ ที่ได้รับการเผยแพร่ในระดับชาติ ด้วยวิธีการพิมพ์โดยโรงพิมพ์ (printing press) หรือสำนักพิมพ์ (publishing) หรือเผยแพร่โดยสื่ออิเล็กทรอนิกส์ อื่นๆ ซึ่งต้องผ่านการพิจารณาตรวจสอบจากคณะกรรมการตรวจสอบผลงานแต่ง หรือเรียนเรียงตำรา หรือหนังสือ ตามที่วิทยาลัยกำหนด และนำมายใช้ในการเรียนการสอน โดยกำหนดปีละหนึ่งเรื่อง

ข้อ ๙ ผู้ดำรงตำแหน่งศาสตราจารย์ มีมาตรฐานภาระงานทางวิชาการ ดังนี้

(๑) ต้องปฏิบัติตามมาตรฐานภาระงานขั้นต่ำในฐานะอาจารย์ผู้สอน หรือผู้บริหาร ซึ่งประกอบด้วย ภาระงานสอน ภาระงานวิจัย ภาระงานบริการวิชาการ และภาระงานด้านอื่นๆ โดยให้เป็น ประกาศของวิทยาลัย

๒) มีภาระงานที่ปรากฏเป็นผลงานทางวิชาการ ดังต่อไปนี้

(ก) งานวิจัยที่ได้รับการตีพิมพ์หรือเผยแพร่ในระดับนานาชาติในรูปแบบบทความ วิจัยในสารานุกรมวิชาการที่สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษาให้การรับรอง ซึ่งอาจเผยแพร่เป็นรูปเล่ม สิ่งพิมพ์หรือเป็นสื่ออิเล็กทรอนิกส์ โดยมีผู้ทรงคุณวุฒิภายนอกสถาบันร่วมกลั่นกรองก่อนการตีพิมพ์ หรือ นำเสนอต่อที่ประชุมทางวิชาการระดับนานาชาติ โดยมีบรรณาธิการนำไปร่วบรวมและเผยแพร่ในหนังสือ ประมาณผลการประชุมทางวิชาการ (Proceedings) ของการประชุมวิชาการระดับนานาชาติ โดยกำหนดปีละ หนึ่งเรื่อง หรือ

(ข) ผลงานวิชาการรับใช้สังคม เป็นผลงานที่เป็นประโยชน์ต่อสังคมหรือท้องถิ่นที่ เกิดขึ้นโดยใช้ความเชี่ยวชาญในสาขาวิชาอย่างน้อยหนึ่งสาขาวิชา โดยผลงานนั้นเป็นส่วนหนึ่งของการปฏิบัติ หน้าที่ตามภาระงานซึ่งสถาบันหรือคณะวิชาให้ความเห็นชอบ กรณีผลงานวิชาการรับใช้สังคมดำเนินงานเป็น หมู่คณะ หรือเป็นงานที่มีการบูรณาการหลายสาขาวิชา ผู้ดำรงตำแหน่งทางวิชาการต้องเป็นผู้ดำเนินการหลัก และได้รับการเผยแพร่ในระดับนานาชาติโดยมีการบันทึกเป็นเอกสารหรือเป็นลายลักษณ์อักษรที่สามารถใช้ อ้างอิงได้ รวมทั้งได้รับการรับรองการใช้ประโยชน์ต่อสังคม โดยปรากฏผลให้เห็นเป็นรูปธรรมโดยประจำต่อ สาธารณสุข โดยกำหนดปีละหนึ่งเรื่อง หรือ

(ค) ผลงานทางวิชาการในลักษณะอื่น อาทิ สิ่งประดิษฐ์ งานสร้างสรรค์ ผลงานด้านศิลปะ เป็นต้น ที่ได้รับการมีการเผยแพร่อย่างกว้างขวางมากกว่าการใช้ในการเรียนการสอนในหลักสูตรเท่านั้น โดยต้องผ่านการพิจารณาตรวจสอบจากคณะกรรมการตรวจสอบผลงานทางวิชาการตามที่วิทยาลัยกำหนด และมีการเผยแพร่ผลงานในระดับนานาชาติในรูปแบบต่างๆ เช่น เป็นรูปเล่ม การบันทึกเป็นภาพยนตร์ แอบเสียง เป็นต้น โดยกำหนดปีละหนึ่งเรื่อง หรือ

(๔) ผลงานแต่ง หรือเรียบเรียงตำรา หรือหนังสือ ที่ได้รับการเผยแพร่ในระดับนานาชาติตัวยิพิมพ์โดยโรงพิมพ์ (printing press) หรือสำนักพิมพ์ (publishing) หรือเผยแพร่โดยสื่ออิเล็กทรอนิกส์อื่นๆ ซึ่งต้องผ่านการพิจารณาตรวจสอบจากคณะกรรมการตรวจสอบผลงานแต่ง หรือเรียบเรียงตำรา หรือหนังสือ ตามที่วิทยาลัยกำหนด และนำมาใช้ในการเรียนการสอน โดยกำหนดปีละหนึ่งเรื่อง

หมวดที่ ๕

เงินประจำตำแหน่งทางวิชาการ

ข้อ ๑๐ บุคลากรผู้ได้ได้รับการแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งทางวิชาการ ให้เบิกจ่ายค่าตอบแทนตำแหน่งวิชาการตามอัตราที่กำหนดดังต่อไปนี้

ผู้ช่วยศาสตราจารย์	อัตรา	๕,๐๐๐	บาทต่อเดือน
รองศาสตราจารย์	อัตรา	๑๐,๐๐๐	บาทต่อเดือน
ศาสตราจารย์	อัตรา	๑๕,๐๐๐	บาทต่อเดือน

หมวดที่ ๖

มาตรการดำเนินการเพื่อให้เกิดผลในทางปฏิบัติ

ข้อ ๑๑ ให้มีการติดตามการดำเนินงานตามภาระงานทางวิชาการ โดยให้ฝ่ายวิชาการติดตามและรวบรวมภาระงานทางวิชาการของผู้ดำรงตำแหน่งทางวิชาการเป็นประจำทุกปี และเสนอต่อกองคณะกรรมการวิชาการเพื่อพิจารณารับรองผลการปฏิบัติงานตามมาตรฐานภาระงานทางวิชาการ และส่งผลการรับรองผลการปฏิบัติงานตามมาตรฐานภาระงานทางวิชาการ ให้ฝ่ายทรัพยากรบุคคลเป็นประจำทุกปีเพื่อเป็นข้อมูลประกอบการพิจารณาดำเนินการในส่วนที่เกี่ยวข้องต่อไป

ข้อ ๑๒ ผู้ดำรงตำแหน่งทางวิชาการที่ไม่มีปฏิบัติตามมาตรฐานภาระงานตามที่กำหนดโดยไม่มีเหตุผลอันสมควร ให้อธิบายเป็นผู้ไม่มีคุณสมบัติที่จะเสนอขอตำแหน่งทางวิชาการในระดับที่สูงขึ้น และอาจไม่ได้รับเงินค่าตำแหน่งทางวิชาการในรอบปีถัดไป โดยอยู่ในอำนาจการวินิจฉัยข้าดของอธิการบดี

ข้อ ๑๓ การลดหรือยกเว้นภาระงานทางวิชาการ ในกรณีที่มีเหตุผลอันสมควร วิทยาลัยก็อาจพิจารณาลด หรือยกเว้นภาระงานให้แก่ผู้ดำรงตำแหน่งทางวิชาการเป็นรายกรณีได้ โดยอยู่ในอำนาจการวินิจฉัยข้าดของอธิการบดี

ข้อ ๑๔ ผู้ดำรงตำแหน่งทางวิชาการจะต้องปฏิบัติงานหลังจากได้รับตำแหน่งทางวิชาการอย่างน้อย ๓ ปี นับจากวันที่ได้รับการแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งทางวิชาการ โดยไม่ลาออกจากหน่วยงานที่กำหนด เพื่อให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องมีกรอบเวลาที่เหมาะสมในการพัฒนาอาจารย์ให้สามารถทำงานทางวิชาการเพื่อขอกำหนดตำแหน่งทางวิชาการได้ภายใน ๓ ปี เพื่อให้คณะและสาขาวิชา มีจำนวนอาจารย์ที่มีตำแหน่งทางวิชาการในอัตราที่สูงขึ้น

ข้อ ๑๕ หากผู้ดํารงตําแหน่งทางวิชาการลาออกจากเป็นบุคลากรของวิทยาลัยก่อนครบกำหนด ๓ ปี ให้ถือว่าผลงานทางวิชาการที่ผู้ดํารงตําแหน่งทางวิชาการได้จัดทำไว้ขณะที่ดํารงตําแหน่งทางวิชาการที่วิทยาลัย เป็นกรรมสิทธิ์โดยชอบของวิทยาลัย และต้องรับผิดชอบความเสียหายที่เกิดขึ้นด้วย

ข้อ ๑๖ หากผู้ดํารงตําแหน่งทางวิชาการมีความจำเป็นและเหตุผลอันสมควรที่ต้องลาออกจาก การเป็นบุคลากรของวิทยาลัยก่อนครบกำหนด ๓ ปี โดยนับจากวันที่ได้รับตําแหน่งทางวิชาการในตําแหน่งล่าสุด จะได้รับการยกเว้นการพิจารณาดำเนินการตามข้อ ๑๕ เป็นรายกรณี โดยอยู่ในอำนาจการวินิจฉัยของอธิการบดี

ประกาศ ณ วันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๕๖

(ศาสตราจารย์ ดร.ศรีศักดิ์ จาร์มรمان)
อุปนายกสภาวิทยาลัยเทคโนโลยีสยาม
ปฏิบัติหน้าที่แทนนายกสภาวิทยาลัยเทคโนโลยีสยาม